

klar baade Folkethingets Stilling til Forskaffelsen og til Fremme af den provisoriske Finantslov.

Berg: Jeg vil gjerne tjene det ærede Medlem fra Leire (Holstein) i at give ham et Svar. Det har han at finde i mine Udtalelser før paa de Spørgsmaal, han nævnte; andet Svar er ham ikke tjenligt i Diebliffet. Dernæst vil jeg sige, at jeg ikke har Noget imod at lade anstille et Slags Plibesjcit blandt Oppositionens Medlemmer her i Landet over det ærede Medlems og min politiske Paalidelighed.

Holstein: Det ærede Medlem var altsaa ikke i Stand til at svare paa de to Spørgsmaal, jeg her har fremfat, ikke i Stand til det, og det eneste Svar, jeg her kan konstatere, er altsaa det, det ærede Medlem gav for lidt siden, da han negtede at have været med til at lade dette Forslag, Provisoriet, eller hvad man nu vil kalde det, den midlertidige Finantslov, gaa i Udvalg og blive liggende i 1887. Vil selv det ærede Medlem benegte det, er det overhovedet for Fremtiden, tror jeg, ligegyldigt, hvad det ærede Medlem siger. Naar han talte om min og hans Paalidelighed, tror jeg, Enhver skal være forpligtet til at indrømme, at jeg har aldrig i en vanskelig Situation svigtet mine Partifæller, og jeg tror, at er der Noget, der tør sige, at han ikke har været bange for at tage Konsekvenserne af at støtte en Politik, der ikke bragte Behageligheder, saa er det mig, men det gjælder ikke det ærede Medlem; thi han har vist af sin Politik havt baade Behageligheder og Mere til.

Berg: Det forekommer mig, at den Vending maa det ærede Medlem ikke bruge, at fordi jeg ikke vilde tærste Langhalm, saa kunde jeg ikke svare. Mit Svar foreligger klart i Tidenden for i Lørdags. Lad det være nok. (Bjørnbak: Det er uklart!) Ja, det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Kreds tænker jeg aldrig paa at tilfredsstille, hverken i den ene eller den anden Retning her i Salen.

Holstein: Jeg kan ikke lade det ærede Medlem slippe med den Udtalelse. Det ærede Medlem falder sit Parti i Ryggen, og han maa huske paa, at han er endnu dog Medlem af dette Parti (Berg: Saa het mit Navn!) Saa kan det ærede Medlem melde sig ud. Det skal være os en Glæde at slette ham; men jeg siger, det ærede Medlem falder Flertallet i Ryggen, fordi det vil følge den Fremgangsmaade, som han selv har an-

befalet for et Par Aar siden, og fordi han vil, at det skal følges, som han selv har været med til at fraraade og gaaet bort fra Aaret i Forveien. Den Fremgangsmaade fra 1886, som han selv er gaaet bort fra, forlanger han nu, vi skulle følge; men den Fremgangsmaade, han selv var med til, da der var Tale om Ansvar, da der var et Flertal, der kunde følge ham i 1887, forlanger han nu vi skulle gaa bort fra, betegner som umulig og betegner med de mest fornærmende og krænkende Tilføielser, saasom: Gaa af Veien for Provisoriet, sidde over Provisorierne, have Fordel deraf osv. Nu vel, naar man gjør det, naar et Medlem af Folkethinget gjør det, har han den Pligt at gjøre fuldstændig Rede hvorfor og give Svar paa det Spørgsmaal, der er rettet til ham i saa Henseende; men det ærede Medlem gaar uden om Spørgsmaalet og giver ikke Svar derpaa, om det ikke er rigtigt, at han to Gange har været med til at tilraade at lade Forslaget gaa i Udvalg og henligge der. Han henviser til sine Udtalelser i Lørdags, men jeg skal læse op, hvad det ærede Medlem siger: Saa vil jeg her sige til det ærede Medlem fra Leire, for at han kan sige til sine Kolleger igjen, at aldrig har Noget hørt mig udtale anden Opfattelse end den, som jeg lige siden 1877 har hævdede, at det er ganske vist Folkethingets Berettigelse at bestemme det Tidspunkt til at give Ministeriet et muligt Paastud til Opløsningen, at det vilde være at gaa af Veien for Provisorismen og det provisoriske Ministerium, hvis man i Udvalget eller andet Steds handlede i den Hensigt at hengiemme osv., men at han ikke havde nogen Del i, hvad der skete i 1887. Dette siger det ærede Medlem her, og det efter at der foreligger udtrykkelig med Navns Nævnielse en Udtalelse fra ham, hvori han bestemt tilraader — det tør han vel ikke benegte, da Tidenden viser det — at han to Gange har været med til at gjøre det, nemlig lade Provisoriet gaa i Udvalg og lade det ligge der uden at fremme det. Jeg siger, er man ikke berettiget til at hævde, at det ærede Medlem enten ikke kan svare, eller ogsaa forlange et Svar. Jeg maa endnu engang bede det ærede Medlem svare, hvis han vil, at hans Ord skal staa til Troende her i Salen.

Svovgaard: Jeg vil konstatere overfor det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, at han ikke i nogen Maade har vist, hvorledes han i 1886 kunde tilraade en gjen- tagen Forskaffelse af den saakaldte provisoriske Finantslov uden at krænte det private Initiativ, medens det ikke lader sig gjøre nu uden at krænte det private Initiativ. Jeg